

Туку тебе да изгледа.
Изгледа те, порасна те,
Учини те големъ юнакъ,
Големъ юнакъ за жененіе;
Та ми съ прочу, Продане,
По сж-та земя околіа;
Та съ чини юречно,
На бореніе борбаджіа,
На камен-отъ намдаржіа,
На скоканіе надскокува.
Дочуха те до два змеха,
До два змеха до два брака,
До два брата отъ небо-то,
Съ свалиха стредъ село-то,
Стредъ село-то на собор-отъ,

На собор-тъ на бейлик-отъ,
Да пита'а стара баба:
„Дека седе сиракъ Проданъ;
Ойди, бабо, му нарѣчай,
Нека дойде на сабор-отъ,
Да с' боремо два юнака.“
Со Продана съ борі'а
Токму три дни и три нока,
Отъ яснина темна мѣгла,
Темна мѣгла попаднала,
Ситна роса заросила;
И си бѣлсна, и си тресна.
Си дигнаха сиракъ Проданъ
Сиракъ Проданъ на небо-то.

13.

С т о й н а .

Отъ Струга.

Стойна ми зме'а любила,
Любила що го любила
За двана'есетъ години;
Никой ъж Стойна не узна,
Дури съ сама казала:
„Майко-ле мила майколе!
Излези надворъ, да видишъ,
Да видишъ чудо големо, *)

Стойна ми зме'а любила
За двана'есетъ години,
Никой ме, майко, не узна.“
Дури излезе майка ъ,
Тука си Стойна не найде;
Шаренъ ъ гайтанъ догледа
Мегю две темни облака.

*) На 'си-не куки ведрина
А на наша-ва облачно...
Малу що ми ъж догледа
Мегю две темни облаци,
Шаренъ ъ гайтанъ дзунеше.
Накъ Стойна ми съ поврати:
„Майко-ле, мила майко-ле!
Ти сега да ме не чекашъ,

Туку да чекашъ въ година,
Со русо момче предъ мене
Со мѣшко дете на рѣце.“
Кога ми дойде вгодина
Со русо момче предъ неа,
Со мѣшко дете на рѣце;
Перче-то му съ вееше
На широки-те рамена. —